

Tichá noc 1864

Jakub Smolík

Byl rok 1864.

Vojska Unie a konfederace spolu válčila v bratrovražedném boji
a úspěch se přikláněl chvíli na tu, chvíli na onu stranu, jako by se Bůh stá-
le nemohl rozhodnout,
komu přiřkne vítězství.
Po dlouhých, krvavých bojích
se Potomacká armáda generála Meeda
setkala s armádou Jihu v severní Virginii,
v místě zvaném Calais Forn.

Obě ležení dělila jen divoká a krásná řeka
Rappahannock.

A tak v neustálých přestřelkách zastihl obě armády Štědrý den.
Ten den byl jiný.

Něco zvláštního bylo ve vzduchu
a všichni muži to cítili.

Během dne nepadl ani jediný výstřel.

K slavnostní večeři měli obě armády skoro totéž:
polévku s pár kousky hovězího a trochu sváteční Whisky.

Snesla se tma, vzplály ohně

a před stany na obou stranách řeky se konaly bohoslužby.

A tehdy, tehdy začala kapela 131. indiánského pluku hrát píseň:

„Přistupte blíže, všichni věrní.“ Jakmile skončila, orchestr Konfederace z d-
ruhé strany řeky začal hrát:

„Ať nám Bůh dá veselosti Páně“

Bylo to zvláštní. Muži na obou stranách řeky ztichli a poslouchali.

A pak začal orchestr armády generála Lee hrát tu nejkrásnější píseň – Tichou
noc.

A kapela Unie se přidala. Za hrobového ticha hráli oba orchestry společně je-
dnu píseň.

A náhle ve všech srdcích přestalo existovat nepřátelství.

Byl Štědrý večer. Hudba se linula tábořem Jihu i Severu

a hladina řeky odrážela všem stejně svit táborových ohňů.

Byla svatá noc.

A tehdy, právě tehdy, když píseň končila – zazněl výstřel.

To jeden jižanský voják se napil Whisky víc, než snesl – a vystřelil přes ře-
ku.

Hornista z kapely Severu klesl k zemi.

Chvíli bylo ohromené ticho.

Které vystřídal zuřivý řev.

Začala oboustranná střelba

a zase bylo hodně mrtvých a raněných.

A bitvy pokračovaly.

Armáda konfederace pak utrpěla v bojích obrovské ztráty

a po několika zoufalých a marných bitvách

se vojska Jihu definitivně vzdala. Válka skončila.

Já ale vím, že se o výsledku války rozhodlo dřív-

už tehdy o Vánocích roku 1864 na řece Rappahannock

Od té doby, kdy píseň „Tichá noc“ přerušil ten jeden hloupý výstřel, se všec

hno štěstí obrátilo k Jihu zády. Bůh se na Jih rozlobil.

A jak to všechno vím ? -----

To já jsem ten voják, co tenkrát v opilosti střílel.

BŮH MI ODPUSŤ !!!!!